

XXXII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Mk 7:1-2.9-14)

Lugemine teisest Makkabeide raamatust:

Neil päevil sündis, et kuningas Antiookus võttis vangi seitse venda ühes nende emaga. Ta laskis neid peksta ja piitsutada ning sundis neid sealiha sööma, mis on Jumala seaduse vastu. Aga vanim vendade seast võttis sõna ja ütles kõikide eest: “Mida tahad sa meie käest küsida või mida teada saada? Meie küll sureme pigem, kui astume üle oma isade seadustest.” Kui vanim oli hukatud, kostis temast järgmine vend – viimase hingetõmbega: “Sina, äraneetu! Sa võid meilt võtta meie praeguse elu, kuid maailma kuningas äratab meid üles igavesse ellu, sest me surime tema seaduste pärast.” Siis võeti teotada kolmandat venda. Kui nad nõudsid tema keelt, ajas ta selle välja oma suust ja sirutas kartmatult käed ning ütles mehiselt: “Taevast olen ma need saanud ja Jumala seaduse pärast ei ole mul neist kahju – temalt ma loodan need tagasi saada.” Kuningas ise, ja need kes olid ühes temaga, imestasid väga noore mehe vaprust, kes ei pidanud kannatust miskiks. Kui ta suri, piinasid ja teotasid nad neljandat venda samamoodi. Ja kui temagi lõpp oli ligi, siis ta ütles: “Jumal on meile lootust andnud, et tema meid taas üles äratab. Sellepärast ootan ma meeeldi suremist inimese käe läbi. Aga sinu jaoks, kuningas, ei ole ülestõusmist.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 17:1. 5-6. 8.15. R:15b)

R: Ülestõusmises saan ma Jumalat näha.

Kuula mind, Issand, mu õigluse pärast,
pane tähele, kui ma kaeban,
võta kuulda mu palvet
huultelt, millel ei ole pettust.

R:

Sinu seaduste teedel ma sean oma samme,
sinu jälgedes mu jalg ei väärata.
Ma hüüan sind, mu Jumal, sest sina võtad mind kuulda,
pööra oma kõrv minu poole ja kuula, kui ma kõnelen.

R:

Hoia mind nagu silmatera,

oma tiibade varju alla võta mind.

Siis saan ma näha sinu palet õigluses,
olen rahul, nähes sind, kui ma ärkan.

R:

(Teine lugemine 2Te2:16- 2Te3 ,5)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast tessalooniklastele:

Meie Issand Jeesus Kristus ise ja Jumal Isa, kes ta meid on armastanud ja andnud meile oma armu läbi osa igavesest lohutusest ja heast lootusest. Tema ise lohutagu teid ja kinnitagu teid igas heas sõnas ja teos. Vennad, palvetage meie eest, et Issanda sõna leviks ja tõuseks kõikjal au sisse nii nagu teiegi juures, ja et me pääseksime kurjade ja nurjatute inimeste käest. Sest kõik ei võta usku vastu. Aga Issand jääb ustavaks. Tema kinnitab teid ja hoiab teid kõige kurja eest. Nii usaldame meiegi teid Issandas, et te nüüd ja edaspidi teete, mida meie käsime. Ja Issand suunaku teie südamed jumalikus armastuses kannatlikkusega Kristust ootama.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ilm 1:5-6)

Halleluuja. Jeesus Kristus on esimasündinu surnute hulgast,.
temale olgu au ja võim igavesest ajast igavesti. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 20:27-38)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal tulid Jeesuse juurde saduserid, kes eitavad surnute ülestõusmist, ja nad küsisid temalt: “Õpetaja, Mooses on meile nii ette kirjutanud, et kui kellelgi on vend, kes on naisemees, ja kui see vend sureb, ilma et tal oleks olnud lapsi, siis peab tema vend võtma oma surnud venna naise ja saatma oma vennale sugu. Oli kord seitse venda; esimene neist võttis naise, kuid suri lasteta. Siis võttis teine vend tema naise ja kolmaski, ning nõndasamuti kõik seitse venda, kuid nad kõik surid ja ühestki neist ei jäänud lapsi järele. Viimaks suri ka naine. Kelle naiseks nende seast peab see naine nüüd ülestõusmises saama? Kas pole ta siis olnud naiseks kõigile seitsmele?”

Jeesus vastas neile: “Selle maailmaajastu lapsed võtavad naise ja lähevad mehele, kuid kes on väärt arvatud jõudma teise maailma ning surnuist üles tõusma, need ei võta naise ega lähe mehele. Sest nad ei ole enam surelikud, vaid nad on inglite sarnased – Jumala ülestõusnud pojad. Aga seda, et

surnud üles tõusevad, sellest räägib Mooses kibuvitsapõõsa loos, kui ta nimetab Issandat Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi Jumalaks. Jumal ei ole ju surnute, vaid elavate Jumal, sest kõik elavad temale."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, inimene tahab aru saada kõigest, mis teda ümbritseb. Ajal, mil katoliku kirikus oli missa üksnes ladinakeelne, nurisesid paljud, et nemad ei saa aru. Kui aga missa rahvakeeltesse tõlgiti, selgus, et arusaamisele ei aidanud see kuigi palju kaasa. Leiva ja veini muutumine Kristuse ihuks ja vereks jäi ikkagi müsteeriumiks – saladuseks, mida tuleb usus vastu võtta, mille viimsest olemusest inimene ei saa aru, vähemalt siin elus mitte.

Nii et arusaamise juurde kuulub ka arusaamine sellest, et kõigest siin maailmas ei suuda inimene aru saada. Paljugi tuleb jätta Jumala hooleks.

Me palvetame Kyrie...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. Abielu on üks ilmalik asi, das weltliche Ding – nagu Martin Luther seda on öelnud. Ja vaata, selles on Lutheril õigus... Kuidas nii!? Abielu on ju katoliiklaste jaoks sakrament, ja ka teistes kirikutes ütleb vaimulik altari ees pruutpaarile sõnad: Mida Jumal on kokku pannud, seda inimene ärgu lahutagu! (Mt 19:6)

Nojah, seda küll, aga Jeesus ise on öelnud: "Selle maailmaajastu lapsed võtavad naisi ja lähevad mehele, kuid kes on väärt arvatud jõudma teise maailma ning surnuist üles tõusma, need ei võta naisi ega lähe mehele. Sest nad ei ole enam surelikud, vaid nad on inglite sarnased." (Mk 12:25) Nii et, sõbrakesed, kui te olete otsustanud abielluda, siis tehke seda rutuga, sest kui see maailm teie jaoks läbi saab, siis ei tule teil abiellumisest enam mitte midagi välja.

Nagu öeldakse, mängimine on lapse töö. Jumala ees jääb inimene alati lapseks ja tema mängud on vahel ka ulakad. Nii küsib inimene, et kui Jumal on kõikvõimas, siis kas ta suudab teha nii suure kivi, mida ta ise ei jõua üles tõsta? Või et kui Neitsi Maarja on Jumalaema, kas siis tema isa püha Joakim on Jumala Vanaisa ja seega peaks Jumal Isa tema sõna kuulama?

Paraku ei ela inimene mängust ainuüksi, ning nii nagu lapsed teevad vahet mängult liivakookide söömisel ja nende kookide söömisel, mida küpsetas vanaema, niisamuti tuleb ka täiskasvanud jumalalastel aru saada, et Jumala seadust ei saa sõnu väänates Jumala enda vastu välja mängida.

Paraku just seda variserid tänases evangeeliumis tegid...

Muidugi teeb Jeesuse vastus kurvaks: selgub, et inimene, kellega on maa peal aastakümneid koos elatud, osutub taevas äkki justkui võõraks, inglisk, kes näib siit maa pealt sedavõrd iseseisvana, et tal ei ole kedagi vaja. Kuid edasi mõeldes tuleb siiski tunnistada, et kui me ei saa aru maapealsetest asjadest, siis seda vähem mõistame, mis toimub taevas, mis ootab päästetuid ja mida tunnevad need, kes satuvad põrgusse.

Armsad õed ja vennad, Jeesuse vastus variseridele laseb meilgi aimata, et Jumala tahte täitmist ei saa mõista vaid stereotüüpsete ülesannetena. Õnnetu lugu lastetu pere meeleheitest, naisest ja tema seitsmest abikaasast, maalib meie silme ette paljude usklite inimeste traagika, kes püüavad täita Jumala tahet nii, nagu sellesse on nende ühiskonnas kombeks uskuda. Ja kui nad ei saavuta oma eesmärki, siis tunnevad end läbikukkujatena. Kuid Jumala ees ei pruugi see olla tõsi. Tema teeb inimesi inglite sarnaseks oma mõõdupuude järgi, ning ta näeb inimese head tahet ka ebaõnnestumiste taga, kui need on juhtunud inimese heast kavatsusest hoolimata. Aamen.